

СЛУЖИ

СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕД

91001 Skopje
fah 51

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СФРЈ“ излази у издању на српскохрватском, односно хрватскохрватском, словеначком, македонском, албанском и мађарском језику. – Огласи по тарифи. – Жиро-рачун код Службе друштвеног књиговодства 60802-603-21943

Петак, 5. јул 1991.

БЕОГРАД

БРОЈ 51

ГОД. XLVII

Цена овом броју је 34 динара. – Аконтација претплате за 1991. годину износи 1.800 динара. – Рок за рекламације 15 дана. – Редакција: Улица Јована Ристића бр. 1. Пошт. факс 226. – Телефони: Централна 650-155; Уредништво 651-885; Служба претплате 651-732; Телекс 11756; Телефакс 651-482

518.

На основу члана 50. став 3. Закона о заштити биља од болести и штеточина које угрожавају целу земљу („Службени лист СФРЈ“, бр. 74/89), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ОСНИВАЊУ ГРАНИЧНИХ СТАНИЦА ЗА ЗАШТИТУ БИЉА

1. За вршење здравствене контроле биља у промету преко државне границе оснивају се граничне станице за заштиту биља у следећим местима:

Ред. број	Место	За граничне прелазе
1	Бар	Бар, Божај, Тузи
2	Београд	Београд, Вршац, Ватин, Кикинда, Велико Градиште, Приштина, Врбница
3	Бевђелија	Бевђелија, Богородица, Скопље, Њафасан, Битољ, Међетлија, Охрид, Деве Баир, Ново Село
4	Димитровград	Димитровград, Градина, Ниш, Вршка Чука, Стрезимировци
5	Загреб	Загреб, Копривница-Бекешеш, Горичан, Коториба-Муракерестур, Терезино Поље, Бели Манастир-Мохач, Осијек
6	Марибор	Марибор, Вич, Преваље, Шентил
7	Јесенице	Јесенице, Љубљана, Љубељ, Каравански тунел
8	Ријека	Ријека, Бакар, Пула, Раша
9	Сежана	Сежана, Фернетичи, Нова Горица, Вртојба, Копер, Шкофје
10	Сплит	Сплит, Шибеник, Задар, Плоче, Дубровник, Сарајево
11	Суботица	Суботица, Хоргош, Бездан, Нови Сад

Граничне станице из става 1. ове тачке су подручне организационе јединице савезног органа управе надлежног за послове заштите биља.

2. Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о оснивању граничних станица за заштиту биља („Службени лист СФРЈ“, бр. 34/85).

3. Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ“.

Савезно извршно веће

Е. п. бр. 194
19. јуна 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

519.

На основу члана 42. став 2. Закона о заштити животиња од заразних болести које угрожавају целу земљу („Службени лист СФРЈ“, бр. 43/86), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ОСНИВАЊУ ГРАНИЧНИХ ВЕТЕРИНАРСКИХ СТАНИЦА

1. За вршење ветеринарско-санитарних прегледа и контроле пошиљака животиња, животињских производа, животињских сировина, животињских отпадака, семена за вештачко осемењавање оплођених јајних ћелија за оплођавање животиња и других предмета којима се може преносити заразна болест, које се увозе, извозе или провозе, оснивају се граничне ветеринарске станице у следећим местима:

Ред. бр.	Место	За граничне прелазе
1	Бар	Бар, Божај, Тузи
2	Београд	Београд, Вршац, Ватин
3	Бевђелија	Бевђелија, Богородица, Битољ, Међетлија, Њафасан
4	Димитровград	Димитровград, Градина
5	Загреб	Загреб, Коториба-Муракерестур, Копривница-Бекешеш, Горичан, Бели Манастир, Кнежево, Бездан
6	Марибор	Марибор, Шентил
7	Јесенице	Јесенице, Љубљана, Каравански тунел
8	Ријека	Ријека, Бршица (Раша)
9	Сежана	Сежана, Фернетичи, Нова Горица, Вртојба, Копер, Шкофје
10	Сплит	Сплит, Плоче, Задар, Дубровник
11	Суботица	Суботица, Хоргош

вог дрвета (*Olea europea Sativa Hofm. и Link*) одговарајућим технолошким поступком, а намењено је за непосредну људску потрошњу.

Члан 9.

Зависно од технолошког поступка и квалитета, јестиво маслиново уље се ставља у промет као:

- 1) природно маслиново уље – екстра;
- 2) природно маслиново уље – фино;
- 3) природно маслиново уље;
- 4) јестиво рафинисано маслиново уље;
- 5) маслиново уље – чисто.

Члан 10.

Под природним маслиновим уљем – екстра, у смислу овог правилника, подразумева се уље доброг укуса и специфичног мириса које садржи највише 1% слободних масних киселина, рачунато као олеинска киселина.

Под природним маслиновим уљем – финим, у смислу овог правилника, подразумева се уље доброг укуса и специфичног мириса које садржи највише 2,0% слободних масних киселина, рачунато као олеинска киселина.

Под природним маслиновим уљем – чистим, у смислу овог правилника, подразумева се уље доброг укуса и мириса са највише 4% слободних масних киселина, рачунато као олеинска киселина.

Члан 11.

Природно маслиново уље из члана 9. тач. 1, 2. и 3. овог правилника, које се ставља у промет мора да испуњава следеће услове:

- 1) да је на температури од 20 °C бистро;
- 2) да је светложуте до зеленомаслинасте боје;
- 3) да је специфичног мириса и укуса, без страног мириса и укуса и без мириса на ужеглост;
- 4) да садржи највише 0,4% воде и других испарљивих материја;
- 5) да не садржи више од 0,1% нечистоћа растворљивих у петрол-етру;
- 6) да пероксидни број није већи од 10 mmol O₂/kg (20 милиеквивалената O₂/kg);
- 7) да садржај слободних масних киселина, рачунато као олеинска киселина, за природно маслиново уље – екстра не прелази 1%, за природно маслиново уље – фино – 2,0% и за природно маслиново уље – чисто – 4%.

Члан 12.

Под јестивим рафинисаним маслиновим уљем, у смислу овог правилника, подразумева се уље добијено рафинисањем сировог маслиновог уља (лампанте) које пре рафинисања није pogodно за људску потрошњу у таквом стању, с тим да поступак рафинисања не доводи до промене његовог основног састава.

Члан 13.

Јестиво рафинисано маслиново уље које се ставља у промет мора испуњавати следеће услове:

- 1) да је на температури од 20 °C бистро;
- 2) да је светложуте боје;
- 3) да је специфичног, благог и пријатног мириса и укуса, без страних мириса и укуса и без мириса на ужеглост;
- 4) да садржи највише 0,2% воде и других испарљивих материја;
- 5) да не садржи више од 50 mg/kg сапуна, рачунато као натријум-олеат;
- 6) да не садржи више од 0,05% нечистоћа нерастворљивих у петрол-етру;
- 7) да пероксидни број није већи од 5 mmol O₂/kg (10 милиеквивалената O₂/kg);
- 8) да садржај слободних масних киселина, рачунато као олеинска киселина, није већи од 0,5%.

Члан 14.

Под маслиновим уљем – чистим, у смислу овог пра-

вилника, подразумева се мешавина природног маслиновог уља и јестивог рафинисаног маслиновог уља.

Члан 15.

Маслиново уље – чисто које се ставља у промет мора испуњавати следеће услове:

- 1) да је на температури од 20 °C бистро;
- 2) да садржај слободних масних киселина не прелази 2,0%, рачунато као олеинска киселина;
- 3) да је светложуте до зеленомаслинасте боје;
- 4) да је специфичног мириса и укуса, без страног мириса и укуса и без мириса на ужеглост;
- 5) да садржи највише 0,3% воде и других испарљивих материја;
- 6) да не садржи више од 0,05% нечистоћа нерастворљивих у петрол-етру;
- 7) да пероксидни број није већи од 10 mmol O₂/kg (20 милиеквивалената O₂/kg).

Члан 16.

Поред услова за квалитет прописаних у чл. 11, 13. и 15. овог правилника, природно маслиново уље, маслиново уље – чисто и јестиво рафинисано маслиново уље које се ставља у промет мора испуњавати и услове наведене у следећој табели:

Табела 1

Карактеристика	Природно маслиново уље	Маслиново уље – чисто	Јестиво рафинисано маслиново уље
1	2	3	4
Релативна густина (20 °C/20 °C)	0,910 до 0,916	0,910 до 0,916	0,910 до 0,916
Индекс рефракције (n _D 20 °C)	1,468 до 1,471	1,468 до 1,471	1,468 до 1,471
Јодни број по Ханушу (mg I ₂ /100 g)	80 до 92	80 до 92	80 до 95
Сапонификациони број (mg KOH/g)	185 до 198	185 до 198	185 до 198
Неосапунљиве материје (%)	до 1,5	до 1,5	до 1,5
Састав масних киселина (%)			
C 12:0	до 0,1	до 0,1	до 0,1
C 14:0	до 0,5	до 0,5	до 0,5
C 14:1	–	–	–
C 16:0	до 20	до 20	до 20
C 16:1	0,3 до 3,5	0,3 до 3,5	0,3 до 3,5
C 18:0	0,5 до 5,0	0,5 до 5,0	0,5 до 5,0
C 18:1	55 до 83	55 до 83	55 до 83
C 18:2	3,5 до 21	3,5 до 21	3,5 до 21
C 18:3	до 1,5	до 1,5	до 1,5
C 20:0	до 0,8	до 0,8	до 0,8
C 20:1	до 0,5	до 0,5	до 0,5
C 20:2	–	–	–
C 22:0	до 0,3	до 0,3	до 0,3
C 22:1	–	–	–
C 22:2	–	–	–
C 24:0	до 1	до 1	до 1
C 24:1	–	–	–

Члан 17.

У производњи јестивог рафинисаног маслиновог уља и маслиновог уља – чистог као антиоксиданс се може употребљавати алфа-токоферол, с тим да крајњи производ не садржи више од 200 mg/kg уља.

Члан 18.

У декларацији за природно маслиново уље, поред података из члана 4. овог правилника, мора бити означен податак за врсту уља (природно маслиново уље – екстра, природно маслиново уље – фино или природно маслиново уље) и максимални садржај слободних масних киселина (као олеинска) у процентима за декларисану врсту уља.

Члан 19.

Под мешаним маслиновим уљем, у смислу овог правилника, подразумева се производ добијен мешањем природног маслиновог уља са јестивим рафинисаним сојиним или јестивим рафинисаним сунцокретовим уљем, при чему производ мора садржати најмање 60% природног маслиновог уља.

Члан 20.

Мешано маслиново уље које се ставља у промет мора испуњавати следеће услове:

- 1) да је на температури од 20 °C бистро;
- 2) да је светложуте до зеленомаслинасте боје;
- 3) да је специфичног укуса и мириса, без страног укуса и мириса и без мириса на ужеглост;
- 4) да садржи највише 2,6% слободних масних киселина, рачунато као олеинска киселина;
- 5) да садржи највише 0,3% воде и других испарљивих материја;
- 6) да садржи највише 0,05% нечистоћа нерастворљивих у петролетру;
- 7) да пероксидни број износи највише 7 mmol O₂/kg (14 милиеквивалента O₂/kg).

Члан 21.

Поред услова прописаних у члану 20. овог правилника, мешано маслиново уље које се ставља у промет мора испуњавати и услове наведене у следећој табели:

Табела 2

Карактеристика	Мешано маслиново уље са јестивим сојиним рафинисаним уљем	Мешано маслиново уље са јестивим сунцокретовим рафинисаним уљем
1	2	3
Релативна густина (20 °C/20 °C)	0,914 до 0,920	0,913 до 0,919
Индекс рефракције (при 20 °C)	1,4700 до 1,4722	1,469 до 1,474
Јодни број по Ханушу (mg I ₂ /100 g)	100 до 110	95 до 110
Сапонификациони број (mg KOH/g)	185 до 197	184 до 197
Неосапунљиве материје (%)	до 1,5	до 1,5
Састав масних киселина		
С 12:0	до 0,1	0,06 до 0,1
С 14:0	до 0,5	до 0,7
С 14:1	–	–
С 16:0	15 до 17	14 до 15
С 16:1	до 2,5	до 2,7
С 18:0	1 до 5	0,7 до 5,8
С 18:1	42 до 61	39 до 70
С 18:2	20 до 26	21 до 43
С 18:3	2 до 5	0,4 до 1
С 20:0	до 1	до 1
С 20:1	до 1	до 0,5
С 20:2	–	–
С 22:0	до 1	до 0,6
С 22:1	до 0,5	до 0,2
С 22:2	–	–
С 24:0	до 0,5	до 0,8
С 24:1	–	–

Члан 22.

Произвођач мешаног маслиновог уља дужан је да донесе произвођачку спецификацију.

Члан 23.

У декларацији за мешано маслиново уље, поред података из члана 4. овог правилника, непосредно испод назива производа мора бити наведен и податак о процентуалном учешћу обе врсте уља заступљене у мешавини.

У декларацији за уље из става 1. овог члана не сме бити истакнута слика или цртеж уљарица од којих је мешано уље произведено.

III. ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 24.

Даном ступања на снагу овог правилника престају да важе одредбе о маслиновом уљу прописане Правилником о квалитету јестивих уља и масти биљног порекла и маргарина, мајонеза и њима сродних производа („Службени лист СФРЈ”, бр. 27/85).

Члан 25.

Овај правилник ступа на снагу по истеку шест месеци од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Број: 15/01-149/61
30. маја 1991. године
Београд

Директор
Савезног завода за
стандардизацију,
Верољуб Танасковић, с. р.

522.

На основу члана 84. тач. 1. до 3, тач. 5. до 8. и тач. 10. и 11. Закона о рачуноводству („Службени лист СФРЈ”, бр. 12/89, 35/89, 3/90, 42/90 и 61/90), Савезни завод за статистику утврђује

КОЕФИЦИЈЕНТЕ

РАСТА ЦЕНА И КОЕФИЦИЈЕНТ РАСТА ТРОШКОВА ЖИВОТА У СФРЈ

1. Месечни коефицијент раста цена произвођача индустријских производа у јуну 1991. године у односу на мај 1991. године је 0,087.

2. Коефицијент раста цена произвођача индустријских производа од почетка године до краја јуна је 0,565.

3. Коефицијент просечног месечног раста цена произвођача индустријских производа од почетка године до краја јуна је 0,078.

4. Коефицијент раста цена произвођача индустријских производа у јуну 1991. године у односу на исти месец претходне године је 0,887.

5. Месечни коефицијент раста цена на мало у јуну 1991. године у односу на мај 1991. године је 0,103.

6. Коефицијент раста цена на мало од почетка године до краја јуна је 0,530.

7. Коефицијент просечног месечног раста цена на мало од почетка године до краја јуна је 0,073.

8. Коефицијент раста цена на мало у јуну 1991. године у односу на исти месец претходне године је 0,955.

9. Коефицијент раста просека трошкова живота у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији у периоду од почетка године до краја јуна 1991. године у односу на просек трошкова живота у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији у 1990. години је 0,583.

Бр. 001-2008/1
5. јула 1991. године
Београд

Директор
Савезног завода за
статистику,
др Драгутин Групоковић, с. р.

523.

На основу члана 46. став 3. Закона о девизном пословању („Службени лист СФРЈ”, бр. 66/85, 71/86, 3/88, 59/88 и 82/90) и члана 80. став 1. тачка 29. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О ПЛАЋАЊУ УВОЗА РОБЕ И УСЛУГА УНАПРЕД

1. Овлашћене банке плаћају увоз робе и услуга ако предузеће или друго правно лице, као и предузетник уз налог за плаћање пружи доказ да је увоз робе, односно услуге извршен.

Као доказ да је роба увезена, односно услуга пружена служи увозна царинска декларација, односно фактура о пруженој услузи.

2. Изузетно од одредаба тачке 1. ове одлуке, увоз робе и услуга може се платити унапред ако се увози роба по нарубини (репродукциони материјал који се уграђује у опрему, опрема и резервни делови за инвестиционо одржавање) чија производња траје дуже од тридесет дана, под условом да се врши делимично (авансно) плаћање највише до износа 30% вредности закљученог посла увоза.

3. Одредбе ове одлуке не односе се на авансна плаћања по основу коришћења иностраних кредита за плаћање увоза робе и услуга.

4. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 192
3. јула 1991. године
Београд

Председник
Савета гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

524.

На основу члана 42. став 2, члана 45. и члана 80. став 1. тачка 18. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О ПОВЛАЧЕЊУ ИЗ ОПТИЦАЈА НОВЧАНИЦЕ ОД 1000000 ДИНАРА

1. Народна банка Југославије повући ће из оптицаја новчаницу у апоену од 1000000 динара са датумом издања „1. XI 1989”.

2. Новчаница из тачке 1. ове одлуке престаје да буде законско средство плаћања 15. јула 1991. године.

3. Народна банка Југославије ће замену новчанице из тачке 1. ове одлуке вршити од 16. јула до 31. децембра 1991. године.

4. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 193
3. јула 1991. године
Београд

Председник
Савета гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

525.

На основу члана 10. став 2. и члана 43. став 1. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О ОДРЕЂИВАЊУ НАЈВИШЕГ ДОЗВОЉЕНОГ ИЗНОСА ГОТОВОГ НОВЦА КОД РЕПУБЛИЧКИХ, ОДНОСНО ПОКРАЈИНСКИХ СЛУЖБИ ДРУШТВЕНОГ КЊИГОВОДСТВА И У НАРОДНИМ БАНКАМА РЕПУБЛИКА И НАРОДНИМ БАНКАМА АУТОНОМНИХ ПОКРАЈИНА

1. Ради регулисања количине новца у оптицају, овом одлуком утврђује се следећи највиши дозвољени износ готовог новца код републичких, односно покрајинских служби друштвеног књиговодства и у народним банкама република и народним банкама аутономних покрајина:

(у млрд. динара)

Назив републике, односно аутономне покрајине	СДК	Народна банка
1. Босна и Херцеговина	5,0	2,5
2. Црна Гора	2,0	1,5
3. Хрватска	10,0	5,0
4. Македонија	3,0	2,0
5. Словенија	5,0	2,5
6. Србија	10,0	5,0
7. Косово	2,0	1,5
8. Војводина	5,0	3,0
Укупно:	42,0	23,0

2. Износи готовог новца из тачке 1. ове одлуке могу се повећавати у складу са растом чистих личних доходака и порастом стопе инфлације у претходном месецу.

3. Затечене износе готовог новца изнад износа утврђених у тачки 1. ове одлуке, организационе јединице службе друштвеног књиговодства на подручју републике, односно аутономне покрајине дужне су да одмах врате својој народној банци, а те народне банке Народној банци Југославије у року од осам дана од дана ступања на снагу ове одлуке.

4. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу СФРЈ”, а примењиваће се од 8. јула 1991. године.

О. бр. 194
3. јула 1991. године
Београд

Председник
Савета гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

526.

На основу члана 42. и члана 80. став 1. тачка 18. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О ИЗДАВАЊУ И ОСНОВНИМ ОБЕЛЕЖЈИМА НОВЧАНИЦЕ ОД 5000 ДИНАРА

1. Народна банка Југославије издаће новчаницу од 5000 динара.

2. Новчаница од 5000 динара штампаће се на белој заштићеној хартији, са уграђеним воденим знаком и заштитном нити, у техници офсет-штампе и линијске дубоке штампе.

3. Новчаница од 5000 динара имаће димензије 80 mm × 167 mm.

4. Изглед новчанице од 5000 динара је следећи:
1) с лица: заштитна тонска подлога штампана је у вишебојној офсет-техники. Преко офсета штампани су главни мотиви у техници вишебојне дубоке штампе.

На левој страни новчанице је гравура лика Иве Андрића, књижевника, добитника Нобелове награде за

књижевност, урађена према фотографији направљеној у седамдесетим годинама његовог живота. У левом горњем углу је име Иве Андрића и година његовог рођења и смрти „1892–1975”. У левом доњем углу је ознака вредности „5000”, у негативу.

У средњем делу новчанице је гијоширана розета, а у горњем делу су текстови распоређени један испод другог: „Народна банка Југославије” (ћирилицом), „Народна банка Југославије” (латиницом) и „Народна банка на Југославија” (ћирилицом). Испод тих текстова је грб Социјалистичке Федеративне Републике Југославије. У доњем делу розете је ознака вредности „5000”, а испод ње у два реда исписане речи: „динара” (ћирилицом), „динара” (латиницом), „динарјев” (латиницом) и „динари” (ћирилицом).

На десној страни новчанице, на белој површини у горњем делу, у гијошираној розети, налази се ознака вредности „5000”, у негативу, а на маргини новчанице текст: „фалсификовање се кажњава по закону” (ћирилицом) и „кривотворење се кажњава по закону” (латиницом). У средњем делу беле површине, у самом папиру, уграђен је водени знак са ликом Иве Андрића, а испод њега је завршетак дела розете, знак за следе и нумерација која садржи два слова и седам цифара, штампане у црвеној флуоресцентној боји;

2) с налицја: с леве стране, на белој површини у горњем делу, у гијошираној розети, налази се ознака вредности „5000”, у негативу, а на маргини новчанице текст: „понарејање се казњује по закону” (латиницом) и „фалсификовање се казњува според законот” (ћирилицом). У средњем делу беле површине, у самом папиру, уграђен је водени знак са ликом Иве Андрића, а испод воденог знака су речи исписане у два реда – с леве стране: „замјеник гувернера” (латиницом), „заменик на гувернерот” (ћирилицом), „наместник гувернера” (латиницом) и „заменик гувернера” (ћирилицом), а с десне стране: „гувернер” (ћирилицом) и „гувернер” (латиницом). Испод тих текстова су факсимили потписа заменика гувернера М. Гаспарија и гувернера Д. Влатковића, као и речи: „Београд” (ћирилицом), „Београд” (латиницом) и „Белград” (ћирилицом), са датумом „1. IX 1991”.

На осталом делу новчанице су гијоширани тонови одштампани у вишебојној офсет-штампи.

У централном делу новчанице је графички стилизован мост на Дрини у Вишеграду, са панорамом Вишеграда – одштампани у техници вишебојне линијске дубоке штампе. С десне стране гравуре, у горњем делу, налазе се речи исписане у два реда: „СФР Југославија” (латиницом) и „СФР Југославија” (ћирилицом). У доњем делу новчанице је ознака вредности „5000”, а испод ње речи исписане у два реда: „пет хиљада динара” (ћирилицом), „пет тисућа динара” (латиницом), „пет тисот динарјев” (латиницом) и „пет илјади динари” (ћирилицом).

С леве и десне стране, на маргинама офсет-тонова, налазе се текстови: „Босна и Херцеговина – Македонија – Словенија – Србија – Хрватска – Црна Гора” (ћирилицом) и „Босна и Херцеговина – Македонија – Словенија – Србија – Хрватска – Црна Гора” (латиницом).

5. На лицу и налицју новчанице преовлађује зелена боја.

6. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 195
3. јула 1991. године
Београд

Председник
Савета гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

527.

На основу члана 10. став 6, члана 15. и члана 80. став 1. тачка 9. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 83/89 и 61/90), а у вези са Законом о привременим мерама о циљевима и задацима заједничке монетарне политике у 1991. години („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ НАМЕНСКОГ ОКВИРА И УСЛОВА ЗА РЕФИНАНСИРАЊЕ КРЕДИТА КОЈЕ СУ БАНКЕ ДАЛЕ КРАЈЊИМ КОРИСНИЦИМА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ СЕЗОНСКИХ ЗАЛИХА И РЕЗЕРВИ ПШЕНИЦЕ ДОМАЋЕ ПРОИЗВОДЊЕ РОДА 1991. ГОДИНЕ

1. Овом одлуком утврђује се наменски оквир за рефинансирање кредита које су банке дале крајњим корисницима за финансирање сезонских залиха и резерви пшенице домаће производње рода 1991. године, као и услови за рефинансирање у том оквиру.

Наменски оквир из става 1. ове тачке утврђује се у укупном износу до 10.000.000.000 динара и представља оквир до ког Народна банка Југославије, преко надлежне народне банке републике и народне банке аутономне покрајине (у даљем тексту: народна банка), може давати краткорочне кредите банкама за намене из става 1. ове тачке, под условима и на начин који су утврђени Одлуком о условима и начину давања краткорочних кредита банкама на основу одређених исправа о краткорочним кредитима које су банке дале крајњим корисницима за одређене намене („Службени лист СФРЈ”, бр. 22/91) и овом одлуком.

2. Под крајњим корисницима кредита, у смислу тачке 1. ове одлуке, подразумевају се правна лица која имају, било у свом саставу било на основу уговора о закупу, капацитете за складиштење, прераду и дораду пшенице, укључујући и организације за робне резерве друштвено-политичких заједница.

3. Под одређеним исправама о краткорочним кредитима датим крајњим корисницима за намене из тачке 1. ове одлуке, које представљају основ за одобравање и коришћење краткорочних кредита у оквиру утврђеном овом одлуком, подразумевају се:

1) уговор о кредиту одобреном крајњем кориснику, са прегледом динамике враћања кредита у коме је предвиђена обавеза крајњег корисника да искоришћени износ кредита враћа у складу са динамиком утрошка, односно реализацијом залиха;

2) фактура о откупљеним и плаћеним количинама пшенице;

3) налог о извршеном преносу средстава кредита на жиро-рачун крајњег корисника;

4) потврда о пријему пшенице (складишница), са изводом из материјалног књиговодства о стању откупљених и ускладишћених количина пшенице који су оверила овлашћена лица;

5) друга документација из које се са сигурношћу може утврдити наменско коришћење датих кредита и то да је коришћење тих кредита у свако доба покривено одговарајућом количином и вредности пшенице.

Исправе из става 1. ове тачке банка је дужна да обезбеди пре подношења захтева за коришћење кредита надлежној народној банци и да чува у свом портфељу.

Ако је крајњи корисник кредита, у смислу ове одлуке, истовремено и произвођач пшенице, банка ће од тог корисника, уместо фактуре из одредбе под 2 ове тачке, обезбедити обрачун вредности ускладиштене пшенице сачињен у складу са одредбама тачке 6. ове одлуке.

4. Народна банка ће са сваком банком закључити уговор о одобравању кредита у оквиру утврђеном овом одлуком на основу плана финансирања откупа пшенице рода 1991. године којим ће се, поред оквирног износа кредита, утврдити и сви прописани услови за коришћење и враћање тог кредита (каматна стопа, начин обрачуна и наплате камате, инструменти обезбеђења, поступак коришћења и враћања кредита и др.).

Уговор из става 1. ове тачке закључује са банком народна банка надлежна према седишту банке правног лица.

5. Одобрени износ кредита у смислу тачке 4. ове одлуке банка користи подношењем појединачних захтева народној банци, уз које, поред извода о књиговодственом стању кредита датих крајњим корисницима за намену из тачке 1. ове одлуке, подноси копије исправа из тачке 3. став 1. одредбе под 2, 3 и 4 ове одлуке.

На основу појединачних захтева из става 1. ове тачке, народна банка подноси Народној банци Југославије захтев

за давање кредита банкама за намене и у оквиру утврђеном у тачки 1. ове одлуке.

Уз захтев из става 2. ове тачке, народна банка подноси копију исправа из тачке 3. став 1. одредбе под 3 и 4 ове одлуке.

Народна банка Југославије ће, на основу примљених захтева, истог дана одобрити средства примарне емисије на одговарајуће рачуне народних банака, у складу са Упутством Народне банке Југославије о јединственом начину обављања послова платног промета по основу пламана из средстава примарне емисије бр. 17/1-110/4 од 23. априла 1991. године и бр. 18/1-111/1 од 28. маја 1991. године.

6. Краткорочне кредите за рефинансирање у оквиру утврђеном овом одлуком банке користе у висини до 60% од основице за рефинансирање, а за робне резерве у висини до 70% од те основице.

Под основицом за рефинансирање, у смислу става 1. ове тачке, подразумева се вредност залиха и резерви откупљене пшенице обрачуната применом прописане заштитне цене за меркантилну пшеницу рода 1991. године, односно применом тржишне цене ако су те цене ниже од прописане заштитне цене, а за семенску пшеницу применом тржишних цена, а највише до 5,95 динара за један килограм.

7. Банке ће на део кредита датог крајњем кориснику који се рефинансира у оквиру утврђеном овом одлуком обрачунавати и наплаћивати камату по годишњој каматној стопи која не може бити већа од прописане есконтне стопе Народне банке Југославије увећане за два процентна поена.

8. Банке су дужне да стање кредита за рефинансирање из ове одлуке сваког дана усклађују са стањем кредита датих крајњим корисницима, односно са стањем кредитираних залиха и резерви пшенице.

Ради обезбеђења контроле дневне усклађености кредита у смислу става 1. ове тачке, банке су дужне да, најкасније у року од три дана од истека сваке декаде, за претходну декаду доставе надлежној народној банци извештај о дневним књиговодственим стањима кредита датих крајњим корисницима за намене из тачке 1. ове одлуке и о стању кредитираних залиха и резерви пшенице.

Народне банке ће, наредног дана од истека рока из става 2. ове тачке, доставити Народној банци Југославије извештај о књиговодственом стању кредита банака датих крајњим корисницима за намене из тачке 1. ове одлуке и о стању кредитираних залиха и резерви пшенице, према њиховом стању на крају сваке декаде, и то појединачно по банкама.

9. Ради дневног праћења коришћења краткорочних кредита за рефинансирање у оквиру утврђеном овом одлуком, народне банке ће сваког дана за претходни дан достављати Народној банци Југославије податке о стању тих кредита, на образцу који утврди Народна банка Југославије.

10. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ“.

О. бр. 196
3. јула 1991. године
Београд

Председник
Савета гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

УСТАВНИ СУД ЈУГОСЛАВИЈЕ

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ОДРЕДАБА ЧЛАНА 5. СТАВ 2, ЧЛАНА 15, ЧЛАНА 16. СТАВ 2. И ЧЛАНА 65. ТАЧКА 3. ЗАКОНА О СТАВЉАЊУ ЛЕКОВА У ПРОМЕТ

1. Уставни суд Југославије, решењем IV број 46/1-88 од 7. децембра 1988. године, покренуо је поступак за оцењивање уставности одредаба члана 5. став 2, члана 15, члана 16. став 2. и члана 65. тачка 3. Закона о стављању лекова у промет („Службени лист СФРЈ“, бр. 43/86).

Уставни суд Југославије покренуо је овај поступак због сумње да наведене одредбе Закона нису у сагласности са Уставом СФРЈ због тога што се њима овлашћују савезни и републички органи управе да прописују ближе услове и утврђују услове за стављање у промет лекова и помоћних лековитих средстава и тиме уређују друштвене односе који се могу уређивати само законом.

2. Савезно веће Скупштине СФРЈ одговорило је на решење о покретању поступка да оспорене одредбе наведеног закона нису несагласне са Уставом СФРЈ.

3. Оспореним одредбама Закона о стављању лекова у промет прописано је да ће се прописима, донесеним на основу тог закона, утврдити посебни услови које морају да испуњавају радни људи који производе или стављају у промет помоћна лековита средства (члан 5. став 2), да ће савезни органи управе прописати ближе услове које морају да испуњавају организације удруженог рада које стављају лекове у промет, односно које врше испитивање и контролу лекова који се употребљавају у медицини и ветерини (члан 15), да услове за стављање лекова у промет, одређене тим законом, утврђују надлежни органи у републикама, односно у аутономним покрајинама (члан 16. став 2) и да савезни орган управе надлежан за послове здравства, односно ветеринарства доноси прописе о посебним условима за стављање у промет помоћних лековитих средстава (члан 65. тачка 3).

4. Одредбом члана 281. став 1. тачка 10. Устава СФРЈ утврђено је да федерација, преко савезних органа, уређује стављање лекова у промет.

По схватању Уставног суда Југославије, уређивање стављања лекова у промет подразумева уређивање свих друштвених односа који се на ову материју односе, укључујући права, дужности и одговорности организација удруженог рада и грађана који се баве стављањем лекова у промет, који су одређени условима и ближим условима за обављање ове делатности. Ова овлашћења федерација није могла законом пренети на савезне и републичке органе управе, који, према одредби члана 365. Устава СФРЈ, могу доносити прописе за извршавање закона, али не могу доносити прописе којима се уређују друштвени односи.

Због тога је Уставни суд Југославије оценио да су оспорене одредбе Закона о стављању лекова у промет несагласне са Уставом СФРЈ.

5. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. Устава СФРЈ и члана 36. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 12. априла 1991. године, донео је

Одлуку

Утврђује се да одредбе члана 5. став 2. у делу који гласи: „и прописима донесеним на основу овог закона“, члана 15, члана 16. став 2. и члана 65. тачка 3. Закона о стављању лекова у промет нису сагласне са Уставом СФРЈ.

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ“.

Ову одлуку донео је Уставни суд Југославије у саставу: председник Суда Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, Божидар Булатовић, Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, Вељко Марковић, Радко Мочивник и Душан Ружић.

IV-број 46/1-88
12. априла 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ И ЗАКОНИТОСТИ УРЕДБЕ О ОБАВЕЗНОМ ПЛАЋАЊУ ДЕПОЗИТА ЗА КУПОВИНУ ОДРЕЂЕНЕ РОБЕ

1. Савезно извршно веће, Сложена организација удруженог рада Комбинат „Југопластика“ у Сплиту и Трговинско предузеће „Багат“ у Задру покренули су пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање уставности и законитости Уредбе о обавезном плаћању депозита за куповину одређене робе (пречишћен текст „Службени гласник СР Србије“, бр. 14/90).

Према мишљењу покретача поступка оспорена уредба несагласна је са одредбама члана 251. ст. 1, 2. и 3. и члана 252. став 1. алинеја прва Устава СФРЈ и у супротности је са одредбама чл. 2, 3. и 33. Закона о трговини („Службени лист СФРЈ”, бр. 46/90) због тога што је том уредбом прописано плаћање депозита за одређену робу коју трговинска предузећа из Србије набављају на територији Републике Србије и Републике Хрватске, чиме су та предузећа стављена у неравноправан положај у пословању и стицању дохотка на јединственом југословенском тржишту.

2. Оспореном уредбом прописано је да су предузећа и друга правна лица и радни људи са седиштем, односно пребивалиштем на територији Републике Србије који, ради даље продаје у малопродаји на територији Републике Србије, купују робу произведену у Републици Хрватској и Републици Словенији или купују робу коју су увезла предузећа из Републике Хрватске и Републике Словеније дужна да плате депозит у висини од 50% од вредности набављене робе.

3. Одредбама члана 251. ст. 1, 2, 3. и 5. Устава СФРЈ утврђено је да радни људи, народи и народности Југославије остварују своје економске интересе на јединственом југословенском тржишту, да су радни људи и организације удруженог рада равноправни у обављању делатности и стицању дохотка на основу деловања законитости тржишта и друштвеног усмеравања привредног и друштвеног развоја и усклађивања односа на тржишту, да су друштвено-политичке заједнице одговорне за обезбеђивање јединственог југословенског тржишта и да је противустанован сваки акт и свака радња којима се нарушава јединство југословенског тржишта.

Одредбом тачке 2. Амандмана ХХХ на Устав СФРЈ утврђено је да су противустановни прописи и други акти и радње којима се организације удруженог рада или радни људи зависно од седишта, односно пребивалишта стављају у неравноправан положај.

Одредбама чл. 2. и 3. Закона о трговини прописано је да се трговац бави трговином слободно и под једнаким законским условима на јединственом југословенском тржишту, у складу са добрим пословним обичајима, трговачким правилима и начелима лојалне конкуренције и на начин којим се не наноси штета потрошачу, а актима органа друштвено-политичке заједнице не може се ограничити слободно наступање на тржишту, нарушавати конкуренцију нити се трговци и потрошачи могу стављати у неравноправан положај. Одредбом члана 33. тог закона ограничавањем тржишта сматра се општи или појединачни правни акт и радња органа друштвено-политичке заједнице, трговца, предузећа и другог правног лица којима се противно уставу и закону ограничава слободна размена робе и слободно наступање на тржишту.

4. Уставни суд Југославије оценио је да је оспорена уредба несагласна са одредбама члана 251. ст. 1, 2, 3. и 5. Устава СФРЈ и са одредбом тачке 2. Амандмана ХХХ на Устав СФРЈ и да је у супротности са одредбама чл. 2, 3. и 33. Закона о трговини. Овакву оцену Уставни суд Југославије засновао је на томе што се плаћањем депозита за одређену робу која је произведена на територији Републике Хрватске и Републике Словеније, као и за робу коју су увезла предузећа са територија ових република предузећа и радни људи доводе у неравноправан положај у привређивању и стицању дохотка на јединственом југословенском тржишту. Поред тога, увођењем наведеног депозита нарушава се конкуренција, а трговци и потрошачи се стављају у неравноправан положај.

5. Уставни суд Југославије на основу члана 375. став 1. тачка 4. Устава СФРЈ и чл. 35. и 36. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 29. маја 1991. године, донео је

О д л у к у

Укида се Уредба о обавезном плаћању депозита за

куповину одређене робе (пречишћен текст „Службени гласник СР Србије”, бр. 14/90).

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и „Службеном гласнику Републике Србије”.

Ову одлуку Уставни суд Југославије донео је у саставу: председник Уставног суда Југославије Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, др Слободан Благојевић, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, Вељко Марковић, др Ратко Марковић, Радко Мочивник и Душан Ружић.

ИУ-број 121/90, 113/90 и

ИУ-број 120/90, 122/90

29. маја 1991. године

Београд

Председник

Уставног суда Југославије,

Милован Бузацић, с. р.

По извршеном сравњењу са изворним текстом, утврђено је да су се у тексту Одлуке о измени Одлуке о разврставању робе на облике увоза и извоза, која је објављена у „Службеном листу СФРЈ”, бр. 46/91, поткрала ниже наведена грешка, па се даје

ИСПРАВКА

ОДЛУКЕ О ИЗМЕНИ ОДЛУКЕ О РАЗВРСТАВАЊУ РОБЕ НА ОБЛИКЕ ИЗВОЗА И УВОЗА

У тачки 1. под 4) уместо речи: „... скраћеница „Кк” замењује се скраћеницом „ЛБ”...” треба да стоји: „... скраћеница „Кв”...” замењује се скраћеницом „ЛБ”...”

Из Секретаријата за законодавство Савезног извршног већа, Београд, 28. јуна 1991. године.

САДРЖАЈ:

	Страна
518. Одлука о оснивању граничних станица за заштиту биља —————	781
519. Одлука о оснивању граничних ветеринарских станица —————	781
520. Правилник о измени Правилника о димензијама, укупним масама и осовинском оптерећењу возила и о основним условима које морају да испуњавају уређаји и опрема на возилима у саобраћају на путевима —————	782
521. Правилник о квалитету јестивог маслиновог уља и мешаног маслиновог уља —————	782
522. Коefицијенти раста цена и коefицијент раста трошкова живота у СФРЈ —————	784
523. Одлука о плаћању увоза робе и услуга унапред	785
524. Одлука о повлачењу из оптицаја новчанице од 1000000 динара —————	785
525. Одлука о одређивању највишег дозвољеног износа готовог новца код републичких, односно покрајинских служби друштвеног књиговодства и у народним банкама република и народним аутономних покрајина —————	785
526. Одлука о издавању и основним обележјима новчанице од 5000 динара —————	785
527. Одлука о утврђивању наменског оквира и услова за рефинансирање кредита које су банке дале крајњим корисницима за финансирање сезонских залиха и резерви пшенице домаће производње рода 1991. године —————	786
Одлука о оцењивању уставности одредаба члана 5. став 2, члана 15, члана 16. став 2. и члана 65. тачка 3. Закона о стављању лекова у промет —————	787
Одлука о оцењивању уставности и законитости Уредбе о обавезном плаћању депозита за куповину одређене робе —————	787
Исправка Одлуке о измени Одлуке о разврставању робе на облике извоза и увоза —————	788